

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

YTTRANDE FRÅN EUROPEISKA CENTRALBANKEN

av den 2 mars 2001

på begäran av Europeiska unionens råd om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 såvitt avser omklassificering av betalningar som grundar sig på swappavtal och framtida räntesäkringsavtal (FRA)

(CON/00/10)

(2001/C 103/05)

1. Den 27 mars 2000 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande om kommissionens förslag KOM(1999) 749 slutlig av den 10 januari 2000 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽¹⁾. Detta yttrande utgår ifrån såväl kommissionens förslag som det utkast till förordning som bifogats lägesrapporten från mötet i arbetsgruppen för Ecofinstatistik den 8 november 2000 (dok. 13583/00 Ecofin 343, daterad den 29 januari 2001) (nedan kallat utkast till förordning).
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 105.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för ECB har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
3. Syftet med utkastet till förordning är att betalningar enligt swappavtal och FRA skall redovisas i det europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 (ENS 95) i enlighet med de internationella standarder som för närvarande anges i nationalräkenskapssystemet 1993 ⁽²⁾ och i femte utgåvan av betalningsbalansmanualen ⁽³⁾. Enligt förslaget skulle inte sådana betalningar redovisas som ränta, och följaktligen inte som nettoutlåning/nettoupplåning, utan i stället som finansiella transaktioner. Systematiken i den nu gällande ENS 95 skulle emellertid behållas när det gäller förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾, där betalningar enligt swappavtal och FRA skulle behandlas som ränta och tas med i beräkningen av offentliga sektorns räntekostnader och dess underskott (nettoutlåning/nettoupplåning).
4. ECB välkomnar en sådan ändring av systematiken i ENS 95, vilken skulle korrigera bristen på överensstämmelse mellan redovisningen av betalningar enligt swappavtal respektive FRA och den statistiska behandlingen av övriga typer av finansiella derivat. Detta kommer att göra ENS 95 mer användbart för makroekonomisk analys av den totala ekonomin.
5. Även om ECB föredrar att i rättsakter ange endast en definition för viktiga statistiska mått såsom offentliga sektorns nettoutlåning/nettoupplåning och offentliga sektorns räntekostnader kan ECB acceptera två definitioner för offentliga sektorns nettoutlåning/nettoupplåning och räntekostnader med hänsyn till nödvändigheten av att spegla offentliga sektorns lånekostnader i förfarandet vid alltför stora underskott och samtidigt behålla överensstämmelsen med internationella standarder. För att åstadkomma klarhet när det gäller förfarandet vid alltför stora underskott anser ECB emellertid det vara viktigt att följa upp och förklara skillnaderna i de uppgifter som tas fram och publiceras i enlighet med dessa två definitioner.

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Ingavs 1999 till Förenta nationernas statistikkommitté för godkännande och godkändes officiellt år 2000.

⁽³⁾ Finansiella derivat: Bilaga till femte utgåvan av betalningsbalansmanualen. 2000. Internationella valutafonden. Washington.

⁽⁴⁾ Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt rådets förordning (EG) nr 3605/93 av den 22 november 1993 om tillämpning av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EGT L 332, 31.12.1993, s. 7).

6. Detta yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 2 mars 2001.

Willem F. DUISENBERG

ECB:s ordförande
